

ΑΘΗΝΙΩΤΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

(Σ' ένα φίλο, σ' ένα ξένα)

Ἀθήνα, 4 τοῦ Νοέβρη.

Κάλμα πολιτικῆ ἐδῶ, κι ἔ Μπάουτσερ κίνησε γιὰ τὴ Σόφια. Πάει κι ὁ Θεοτόκης στοὺς Κορφούς, νὰ ραχατέψη στὴν ἐξοχὴ του. Ἦσυχία καὶ στοὺς ὑποψήφιους ποὺ φιλοδοξοῦνε γιὰ ὑποψηφιότητα στὶς ἐρχόμενες ἐκλογές. Μόνο ποὺ ἔκαμε μιὰ ἔλονυχτία ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος στὴν Ἀθήνα, γιὰ νὰ ὑπαδείξῃ τοὺς δικούς του. Ὁ Βενιζέλος δήλωσε πὼς δὲ θὰ δώσῃ χρίσμα ὑπουργικὸ σ' ἐπαρχιακοὺς συδυσμασμούς, ἔξω ἀπὸ τὴν Ἀττικοβοιωτία, ὅπου θὰ βάλῃ κι ὁ ἴδιος κάλπῃ. Σὲ μιὰ του συνέντευξη μὲ ξένον ἀνταποκριτὴ δήλωσε πάλι πὼς σκοπὸς του εἶναι νὰ φέρῃ τὴν τάξη, τὴν πειθαρχία καὶ τὴν ἀναμόρφωση, καὶ παρὰ νὰ θυσιάσῃ τὶς ἰδέες του, κάλλιο τὴν νὰ παραιτηθῇ. Τὴν ἐκλογικὴ περιπέδεια του θαρχίσῃ ἀπὸ τὴ Θεσσαλία αὐτὲς τὶς μέρες. Στὸ ἀναμεταξύ ἐπιθεωρεῖ τοὺς στρατιῶνες καὶ τὰ στρατιωτικὰ τὰ καταστήματα. Ἀποφασίστηκε νὰ ἔρθουνε ξένοι ὀργανωτές, Γάλλοι γιὰ τὸ στρατὸ καὶ Ἄγγλοι γιὰ τὸ Ναυτικὸ. Οἱ ἑφεδρῶι τοῦ 1907 ἀπολυθῆκανε στὶς 31 τοῦ Ὀκτώβρη. Οἱ Τράπεζες βγάλανε σὲ δημόσια ἐγγραφή τὴν προκαταβολὴ 40,000,000 φράγκων ἀπὸ τὸ νέο μας δάνειο. «Τράπεζα Ἰποθηκῶν» μὲ ξένα κεφάλαια συσταίνεται κατὰ τὴν ἀρχὴ τοῦ ἐρχόμενου χρόνου. Μὰ σύνωρα στὸ Στρατοδικεῖο ξαναδικάστηκε ὁ δεκανέας Βογιατζῆς «ἐπὶ ἐσχάτῃ προδοσίᾳ» σὲ 5 χρόνια φυλακὴ, καὶ ἔσοκεπαστήκανε σοβαρὲς κλεψιές, ἑκατομμύρια λένε, ἀπὸ ἀξιοματικὸς τῆς Ἐπιμελητείας στὸ στρατό. Ἀνωμαλίες βγήκανε στὰ φέρα καὶ στοῦ Πολυτεχνείου τὴ διαχείριση. Καὶ στὶς ἀστυνομικὰς φυλακὰς πέθανε ἀπὸ τὴν κακομεταχείριση ἓνας κρατούμενος. Καὶ βεβαιώθηκε ἀπὸ τὸ Παρίσι πὼς ὁ Ρωμῆος ναυτικὸς δόκιμος Ζαχαράκης ἀνγκάλυψε μιὰ μηχανή, διαφορετικὴ ἀπὸ τὰ εἰρηστικά καὶ τὰ εἰρησπλάνα, γιὰ νὰ πετοῦμε στὸν ἀέρα.

Ὡς τόσο, ἡ Κρητικὴ Συνέλευσις δὲν ἄρχισε ἀκόμα, μ' ὅλα τὰ παράπονα ποὺ κάνουνε οἱ Μουσουλμάνοι πληρεζούσοι στοὺς Προξένους, καὶ αὐτοὶ τοὺς ἀπαντοῦνε πὼς πρέπει νὰ συνεργαστοῦνε εὐλιχρινὰ μὲ τοὺς Χριστιανούς πατριῶτες τους. Οἱ Τούρκοι, κάνοντας πὼς ψευτοσηχάσανε μ' ἑμᾶς, τᾶχουνε τώρα καὶ μὲ τοὺς Βουλγάρους καὶ τοὺς φοβερίζουνε μὲ τὸ μπουκοτάρισμα. Μὰ δὲ βρίσκουνε κι αὐτοὶ ἡσυχία ἀπὸ τοὺς Δρούσους, καὶ τρεμάξανε πιά νὰ συμφωνήσουνε τὸ δάνειό τους γιὰ 11 ἑκατομμύρια λίρες, ποὺ θὰ πάρουνε τὰ 5 τόρα, πρὸς 5 % στὰ 84 %. Γερμανικὲς τράπεζες καὶ Αὐστριακὲς τοὺς τὸ δίνουνε. Καὶ βγάλανε προκήρυξη γιὰ τὴν κατασκευὴ σιδηροδρόμων, ὅπου μέσα εἶναι καὶ τὸ παρακλάδι ποὺ θὰ ἐνωθῇ μὲ τοὺς δικούς μας.

Γράφτηκε στὶς ἐφημερίδες πὼς ἡ χρῆσις τοῦ 1909, ποὺ ἔκλεισε στὶς 31 τοῦ Ὀκτώβρη, παρουσίασε ἔλλειμμα 10 ἑκατομ. καὶ πὼς ἡ χρῆσις τοῦ 1910 θὰ κλείσῃ μὲ μεγαλύτερο ἔλλειμμα. Ὡστόσο ὁ κ. Κορομηλάς, σὲ συνέντευξή του ποὺ δημοσιεύ-

τηκε στὴν «Ἀκρόπολις» τῆς Τρίτης, εἶπε πὼς εἶναι «ψευδέστατα» ὅσα γραφτήκανε στὶς ἐφημερίδες γιὰ τὰ ἔλλειμματα. Τὸ Ὑπουργικὸ Συμβούλιο πούγινε τὴν Τρίτη νύχτα στὸ Ὑπουργεῖο τῶν Οἰκονομικῶν ἀποφάσισε νὰ φέρῃ τὸν Ἰταλὸ ὑδραυλικὸ Νόμπιλλι, γιὰ νὰ μελετήσῃ τὸ Θεσσαλικὸ ὑδραυλικὸ ζήτημα καὶ νὰ συντάξῃ τὴ μελέτη, τὰ σκεδιαγράμματα καὶ τὸν προϋπολογισμὸ τοῦ ἔργου.

Ἀπὸ τὰ ξένα, τὰ σπουδαιότερα εἶναι : ἀναγνώρισις τῆς Πορτογαλικῆς Δημοκρατίας ἀπὸ τὰλλα κράτη, κ' ἐπίσκεψις τοῦ Τσάρου στὸν Κάιζερ στὸ Βερολίνο.

ΑΘΗΝΙΩΤΗΣ

Ο,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

Παραπονιέται ὁ φίλιτος Εὐνόπουλος γιὰτὶ ὁ Ἑγγλέζος κ. Duckett-Ferriman, μιλώντας στὸ βιβλίον του γιὰ τὸ Ρωμαϊκὸ θέατρο, ἀνακηρύχνει πρῶτο δραματικὸ συγγραφέα τὸ Μελά καὶ δεῦτερο τὸν Ταγκέπουλο.

— Ὁ Ἑγγλέζος δὲν τάκουσε καλὰ τὰ «καθ' ἡμᾶς» κι ὁ φίλιτος Εὐνόπουλος ἔχει δικίον ποὺ τοῦ ρίχνηται μὲ . . . παράπονο πικρὸ στὶς «Ἀθῆνες» τῆς προπερασμένης Κυριακῆς. Καθὼς τᾶκούσαμε ἡμεῖς τὰ πράματα, πρῶτος δραματικὸς συγγραφέας (δημοτικώτερος καθὼς λέει ὁ Ἑγγλέζος) εἶναι ὁ κ. Ἀριστείδης Κυριακὸς καὶ δεῦτερος πιθανῶς ὁ κ. — ποιὸς νομίζετε :— ὁ κ. Γρ. Εὐνόπουλος. Αὐτὸ τὸ πιθανῶς εἶναι ἀμίμητο.

— Μᾶς στάλθηκε, δίχως ὄνομα, στὸ γραφεῖο μας τὸ ἀκόλουθο ἐπίγραμμα, μὲ τὸν τίτλον «Σὲ ζωντανὸ παθαμένο.»

Ἄγγελος ! Κρίμα στόνομα ! Σὲ σώνει μόνον **Βλάχος**.
Μοῦ φαίνεται πὼς στοίχισες στὸ θέατρο μονάχος.
Καιρὸς πιά τὰ φαρμάκια σου οἱ τάφοι νὰ ξεράσουν.
τοῦ Ἰηεν οἱ βουκόλακες μαζί σου νὰ γιορτάσουν.

— Νᾶ, κ' ἓνα καινούριο μιστριώτικο ἐπιχείρημα «ὕπερ τῆς καθαρευούσης», ποὺ τὸ εἶπε μάλιστα ὁ σοφὸς καθηγητῆς, μιλώντας δημοτικὰ, ὅπως δὲ συνηθίζει, στὸ μάθημά του :

— «Γιὰ νὰ καταλάβετε τί θησαυρὸς εἶναι ἡ καθαρευούσα, δεῖτε τί κάνουνε τὰ προπαγαντικὰ σχολειὰ. Δὲ διδάσκουνε στὰ παιδιὰ τὴν καθαρευούσα, γιὰτὶ τότε μὲ τὸ κάλλος τῆς θὰ τὰ ἔκανε νάγαπήσουνε τὴν πατρίδα τους, παρὰ τὴ χυδαία γλῶσσα, γιὰ νὰ τὰ κάνουνε νὰ συχθοῦνε, νὰ μισήσουν . . . τὴν πατρίδα τους»—καὶ τὸ «ἀρχαῖον κάλλος» σας, κ. Μιστριώτη.

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Βουν. Ἐμεῖς τὸ κάναμε γιὰ καλύτερα, ὡς τόσο γιὰ νάπαντήσουμε σ' ὅ,τι μᾶς ρωτᾶς θάπρεπε νὰ γράψουμε ἀλάκαιρο ἄρθρο ! Ἄν μπορούσαμε νὰ σὲ δοῦμε, θὰ σοῦ τὰ λέγαμε.—κ. Παπαστ. στὸ Μόναχο. Λάβραμε τὴ συντρομὴ κ' εὐχαριστοῦμε.—κ. Δ. Ἄλ. στὴ Μιτυλήνη. Ὁ κ. Πασ. δὲν ἔστειλε· ὁ κ. Πετρ. δὲν ἔγραψε· ὁ κ. Γαβαλάς ἔς εἶναι καλά.